

همیشه پارس

حافظ
گرچه دوریم از بساط قرب، همت دور نیست
بند شاه شماییم و تاناخوان شما

صفحه آخر

مهمشهری: www.hamshahronline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سید کمال قزلباشی، شماره ۱۴
کدپستی: ۱۹۶۶۶-۲۵۹۵۶ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵/۵۲۴۴
تلفن: ۲۲۰۳۰۰۰، ۲۲۰۳۰۰۱، ۲۲۰۳۰۰۲، ۲۲۰۳۰۰۳، ۲۲۰۳۰۰۴

پدیرش آگهی: ۸۳۲۲۱۰۰۰
چاپ: همشهری
تلفن: ۴۸۰۷۰۰۰۰

توزیع و اشتراک:
موسسه نشر گستر کمپوزین
تلفن: ۹۱۲۰۴۱۲۲

حضرت امیر المؤمنین علی؛
اندک کاری که بر آن مداومت کنی، امیدبخش تر
است از کار زیادی که از آن خسته شوی.

اذان ظهر: ۱۳:۰۱ غروب آفتاب: ۱۸:۵۷
اذان مغرب: ۱۹:۱۷ نیمه شب شرعی: ۲۳:۱۳
اذان صبح فردا: ۳:۲۸ طلوع آفتاب فردا: ۵:۰۴

تندرستی:
مدیرتعمیر: سید محمد
مدیرتعمیر: سرخوش
سرخ:
مدیرتعمیر: جواد عزیزی
مدیرتعمیر: جعفری
دانشنامه:
مدیرتعمیر: ساسان شادمان
مدیرتعمیر: محمد باقری
مدیرتعمیر: محمد باقری
مدیرتعمیر: جواد نصرتی
مدیرتعمیر: جواد نصرتی
مدیرتعمیر: جواد نصرتی
مدیرتعمیر: جواد نصرتی

طرح و گرافیک:
مدیرتعمیر: محمد علی طلیعی

یادداشت روز

جور دیگر باید دید

حامد فوقانی

چندی پیش مصاحبه‌ای ویدئویی از یک جامعه‌شناس در یکی از خبرگزاری‌ها منتشر شد که او در آن به صراحت می‌گوید، تهران جای زندگی نیست، او چندین بار تأکید می‌کند که تهران برای زنان و کودکان هیچی ندارد و فقط جای پول درآوردن است؛ نه زندگی، این جامعه‌شناس در بخشی از صحبتش اعلام می‌کند که تهران نیاز به سراسرای محله دارد که خدمات بدهند، همچنین پارک کودک می‌خواهد که بچه‌ها بتوانند در آن بازی کنند، اما اینها را ندارد.

اینکه آقای دکتر جامعه‌شناس چنین صحبت‌هایی را مطرح می‌کند، می‌تواند از ۲ منظر مورد بحث قرار گیرد:

۱ نخست اینکه ایشان در ویدئویی یک دقیقه و ۳۰ ثانیه‌ای تهران و تمامی عناصرش را در چند عبارت کوتاه «این شهر هیچی ندارد، جای زندگی نیست و فقط جای پول درآوردن است و تهران برای محله ندارد.» خلاصه می‌کند، کمال بی‌انصافی به شهری با قدمت چندصدساله و زیبایی‌های عیان و پنهانش است. آیا تهران سراسرای محله‌ای ندارد که خدمات به بانوان ارائه کند؟ همین الان حدود ۲۵۴ سراسرای محله فعال هستند که اتفاقاً با رقم بسیار پایین‌تر نسبت به سایر باشگاه‌های ورزشی بانوان و مهدهای کودک شهر، خدماتی اصولی‌تر و با کیفیت‌تر ارائه می‌دهند. سؤال دیگر اینکه آیا تهران بوستان‌های مادر و کودک ندارد؟ به‌زعم آقای جامعه‌شناس، خانواده‌ها نمی‌توانند همراه هم در جایی از شهر، قدم بزنند و لذت ببرند! پس این جمعیتی که در طول هفته به‌خصوص آخر هفته‌ها به دریاچه شهدای خلیج فارس (چیتگر)، آراضی عباس‌آباد، بوستان‌های ملت، پردیسان، نهج‌الایمان، جوانمردان، یاس قاطمی و... رهسپار می‌شوند، تصور می‌کنند که برای هواخوری و تفریح و قدم‌زدن رفته‌اند و دچار توهم شده‌اند؟ آیا واقعا این شهر، کوه، دامنه و جاذبه گردشگری ندارد؟

۲ محاصل اینکه به پایتخت‌نشینان گفته شود، تهران شهر سکونت و زندگی نیست، چیست؟ بله، این شهر زخم‌های فراوانی خورده و بر کسی هم پوشیده نیست، اما ایجاد موج منفی و وارد کردن اضطراب به همشهری‌ها چه نتیجه‌ای می‌تواند داشته باشد؟ خیلی از شهروندان هستند که هر روز برای رسیدن به محل کار، مدرسه و دانشگاه‌شان از حمل‌ونقل عمومی استفاده می‌کنند و مثلاً به جای انتظار لادقیقه‌ای برای آمدن اتوبوس به ایستگاه، بیشتر از یک ربع معطل می‌شوند، اما آیا آنها زندگی نمی‌کنند؟ اصلاً چرا جای دور برویم، چرا شما از خودتان شروع نمی‌کنید و این شهر را ترک نمی‌کنید؟ حتی اگر به قول شما و به فرض هم برای درآوردن پول، افراد در این شهر مانده باشند، چندان انتخاب اشتباهی نکرده‌اند؛ انتخاب‌شان سکونت در یک کلاس‌شهر با همه خوبی‌ها و بدی‌ها، زیبایی‌ها و زشتی‌ها، شیرینی‌ها و تلخی‌هایش بوده و هست، راستش را بخواهید از نظر بنده برخی از مشکلات کلان تهران، از این نشأت می‌گیرد که جامعه‌شناسان، دقیقاً نقش خودشان را در رابطه با طرح‌های موضوعی و موضعی ایفا نکرده‌اند.

تهران زیباست و همه ما پایتخت‌نشین‌ها در زمان تعطیلات سراسری مثل عید نوروز، گفته‌ایم که چقدر این شهر دلچسب بوده است، آیا چیزی اساسی در پایه‌ها، ریشه‌ها و کالبد شهر تغییر می‌کند یا تنها به خاطر اینکه خود ما شهروندان، چند روزی به سفر می‌رویم و شهر خلوت می‌شود، این حرف را می‌زنیم؟ پس به قول سهراب سپهری: «چشم‌ها را باید بست، جور دیگر باید دید».

رمز ارز روکی داده، کی گرفته؟

از تعیین سفر حج و کله قند و حیوانات مزرعه و بعدتر سسکه و پول و ملک به‌عنوان مهریه، رسیدیم به بیت کوین و دیجی بایت و انواع دیگر رمز ارز که این روزها عده‌ای به‌عنوان مهریه آن را از خانواده داماد مطالبه می‌کنند و حتی در برخی اسناد عقد ازدواج دیده می‌شود. اگر اهل فضای مجازی باشید، احتمالاً شما هم دیده‌اید که برخی از عروس خانم‌ها به جای سکه طلا یا پول نقد، تصمیم گرفته‌اند که مهر به‌شان رمز ارز باشد و عده‌ای هم به شوخی از دامادها خواسته‌اند که از همان اول ازدواج کار ماینری را آغاز کنند تا بتوانند به موقع مهریه همسرشان را پرداخت کنند. چندی پیش هم تصویری از یک قبایله از دواج در شبیه‌های اجتماعی منتشر شد که مهریه یک عروس را رمز ارز دیجیتال قرار داده بود.

جدا از اینکه مشکلات تهیه و پرداخت ارز دیجیتال در کشور ما چگونه است، سؤالی که بعد از دیدن این عقدنامه پیش می‌آید این است

که به لحاظ قانونی و شرعی آیا عروس خانم می‌تواند پیوست مدرن باشد و مهریه خود را بیت کوین و گرام و ارز دیجیتال قرار دهد؟ مسئولان دادگستری آب پاک‌ی را روی دست عروس خانم‌ها ریخته و اعلام کرده‌اند که رمز ارز یا همان پول دیجیتال اعتبار قانونی ندارد و قابل توقیف نیست؛ بنابراین استفاده از ارزهای دیجیتال برای پرداخت مهریه در ایران، در حال حاضر قانونی نیست و حتی ممکن است منجر به مشکلاتی برای ارز دیجیتال هم می‌رود همان یک کیلو بال مگس و یک کامیون گل زو و دست و پای داماد که برخی به‌عنوان مهریه تعیین می‌کنند و وجهت قانونی ندارد. در نتیجه اگر قصد تعیین مهریه دارید، به همان سکه و پول طلا اکتفا کنید و وسع مالی داماد را هم در نظر بگیرید.

دغدغه

درس اول در کلاس اول

از امروز، والدین کودکانی که ۶ سالشان تمام شده، می‌توانند فرزندان خود را

در کلاس اول، ثبت‌نام کنند و این یعنی آغاز یک زندگی دوباره البته برخی از والدین تصور می‌کنند کلاس اول، نقطه آغاز یک مسابقه است و در این مسابقه دو، تا می‌توانند باید فرزندان‌شان را تجهیز کنند تا تندتر بدوند و همسالان‌شان سبقت بگیرند و هر چه زودتر، به خط پایان برسند اما باید گفت سال‌هاست چنین تفکری از نگاه کارشناسان حوزه تعلیم و تربیت، مردود شده است. آنها معتقدند که باید از همان نقطه آغاز، آهسته و پیوسته رفتن را به فرزندانمان بیاموزیم؛ اینکه در هنگام حرکت، به اطرافشان هم نگاه کنند، از دیدن زیبایی‌های زندگی لذت ببرند و به جای سبقت، دستگیری کنند. در اینجا قرار است به مهارت‌هایی اشاره کنیم که هر پدر و مادر کلاس اولی باید آنها را بداند.

مهارت خواندن

کلاس اولی‌ها به تدریج در مدرسه با سواد می‌شوند و می‌توانند کتاب بخوانند و بنویسند. پس برای باسواد کردن فرزندان‌تان تلاش نکنید. به جای سوادآموزی تا می‌توانید با او بر سر مسائل مورد علاقه‌اش، گفت‌وگو کنید و سعی نمایید تا او هم با شما حرف بزند. با این روش و به‌شکلی ناخودآگاه، دایره واژگان فرزندان‌تان را افزایش می‌دهید.

مهارت نوشتن

ماجرای نوشتن را به شکلی کاربردی از خودتان آغاز کنید. مثلاً دستور بخت فستجان را جلوی او بنویسید و به یخچال متصل کنید؛ یا دفتر یادداشتی دم دست داشته باشید و کارهای‌تان را در آن یادداشت کنید. به آرامی، فرزندان‌تان هم تشویق می‌شود تا دفترش، چیزهایی بنویسد. تلاش کنید نوشتن، برای او سرگرم‌کننده باشد و نباید او را مجبور کنید تا نوشته‌هایش را از نظر املا یا دستور زبان، اصلاح کند.

مهارت گوش دادن

مهارت خوب‌شنیدن را به‌شکلی عملی به فرزندان‌تان بیاموزید. مثلاً وقتی از موضوعی ناراحت شده، اجازه دهید برایتان درددل کند و شما هم سرپا گوش شوید. در این صورت با یک تیر، دو هدف را نشانه گرفته‌اید. اول اینکه اعتماد به نفس او را افزایش داده‌اید و دیگر اینکه برای شنیدن، ارزش قائل شده و برای او وقت گذاشته‌اید.

مهارت در ریاضی

به فرزندان‌تان بیاموزید تا به کاربرد ریاضی در زندگی می‌بیرد. مثلاً از او بخواهید گاهی قدم‌هایش را تا دم آشپزخانه بشمارد؛ سپس بلند بلند، قدم‌هایش را تا دم اتاق خواب بشمارد و بگوید کدام بیشتر است؛ تعداد پش‌های سر میز یا سفره را بشمارد و به شما گزارش دهد. سپس تعداد قاشق و چنگال را بگوید...

مهارت در فلسفه

سال‌هاست گروه‌هایی در ایران، در حال ترویج «فیک» یا همان فلسفه برای کودکان هستند پیشنهاد ما این است ابتدا در این حوزه، کمی مطالعه و تلاش کنید تا ذهن فرزند خود را پرستارگر بار بیارید.

مهارت دست‌ورزی

تا می‌توانید تلاش کنید فرزندان‌تان اشیاء را لمس کنند، وزن کنند، فشار دهند، تا کنند، بسازند، خراب کنند، هم بزنند، اشیاء را با هم مقایسه کنند، منطبق کنند و...

اهمیت زمان

حتما در اتاق یا محل خواب او، ساعت عقربه‌ای نصب کنید و یک تقویم رومیزی قرار دهید و به بهانه‌های گوناگون، بارها و بارها به آنها توجه و او را هم تشویق کنید تا درگیر زمان شود. کاشت بذر و در انتظار رشد آن بودن نیز به شکل غیرمستقیم، او را متوجه زمان خواهد کرد.

کتابخانه در دسترس

تهیه کتاب‌های مناسب برای این گروه سنی، وظیفه‌ای سنگین برای والدین است؛ حالا اگر آن را به درستی انجام داده‌اید، تلاش کنید کتاب‌ها، همیشه در دسترس فرزند شما باشد. قفسه‌ای کتاب در آشپزخانه، قفسه‌ای کوچک در اتاق بدبازی و...

خوش‌خبر

حفاظان حیات وحش

می‌خواهیم درباره ۲۰ خبر محیط‌زیستی که خیلی‌ها طرفدارش هستند، برایتان بگوییم. نخستین خبر مربوط به گردشگرانی است که در جنگل با یک گربه وحشی در تله شکار چپان مواجه می‌شوند و به جای آنکه بی‌تفاوت از کنار آن گربه وحشی تلاش می‌کنند که در نهایت نیز این حیوان به دامان طبیعت بازمی‌گردد. اما خبر بعدی‌مان مربوط به یک پهل سار گیه است که چندوقت پیش توسط یکی از دوستداران حیات وحش و به‌علت مصدومیت به اداره حفاظت محیط‌زیست مانه و سملقان تحویل داده شده بود تا تحت درمان قرار گیرد. این پهل، پس از تیمار و بازیافت سلامتی کامل، روز گذشته در طبیعت رهاسازی شد تا به زیستگاه خود برگردد. خوب است بدانید سار گیه‌ها، پرنده‌هایی شکاری از راسته شاهین‌سانان هستند که در تیره قوشیان قرار می‌گیرند.

پلیس‌های بامرام

شاید بگویید این کار چه ارتباطی به پلیس‌ها دارد؟ بله درست می‌گویید. هدایت مسیر سیلاب آن هم با بیل و در بین کلی گل‌ولای اصلاً کار مأموران پلیس نیست اما طی بارش‌های دو روز پیش، مأموران انتظامی و قرارگاه پلیس راه استان خراسان رضوی و فرمانده پلیس راه سبزوار، برای آنکه مسیر سیلاب را از جاده اصلی شاهرود - سبزوار تغییر داده و جاده را باز کنند، منتظر ماندند و خودشان دست به‌کار شدند و پس از چند ساعت تلاش بی‌وقفه توانستند مسیر سیلاب را تغییر دهند. چند روز پیش هم که کوه ریزش کرده و ممکن بود تصادفات شدیدی رخ دهد یا ترافیک طولانی تشکیل شود، یک مأمور پلیس راهور دلسوز برازجان - کارون منتظر آمدن مأموران راهداری نماند و خودش آستین بالا زد و سنگ‌های ریخته شده در کف جاده را به سرعت به حاشیه جاده هدایت کرد تا حادثه‌ای رخ ندهد و جان راننده‌های جاده و مسافران‌شان به خطر نیفتد. بالاخره اینجا ایران است و آنقدر پلیس بامرام دارد که اگر شرایط اضطرار پیش‌آید، قارع از مقاصد و چارچوب مسئولیت‌شان، وارد عمل شده و از هیچ خدمتی به مردم دریغ نکنند. خدا قوت پلیس‌های متعهد و دوست‌داشتنی.

حیواناتی که بهار را دوست ندارند!

بهار از نگاه برخی، تنها زیبایی، عطر و رنگ نیست؛ حساسیت فصلی، خارش بینی، عطسه و... دلایلی محکم برای کسانی است که از بهار متنفرند. اگر در طبیعت هم گشتی بزنیم به حیواناتی برمی‌خوریم که دل خوشی از بهار ندارند. در اینجا به برخی از این حیوانات اشاره می‌کنیم.

حیوانات قطبی

البته بخش‌هایی از قطب جنوب و شمال که قلمروی جانورانی مثل خرس قطبی یا گوزن شمالی است، همیشه پوشیده از یخ است و پر از یوف و سرما، اما مثل روز روشن است نخستین گروه جانورانی که از بهار بدشان می‌آید، حیوانات قطبی اند. روبه قطبی، لدفین سفید، بوالا، گوزن دریایی و... تا اسم بهار به گوششان می‌خورد، اخم می‌کنند.

حیوانات خانگی

حیوانات خانگی هم برخلاف ظاهرشان، دل خوشی از بهار ندارند. تمیز کردن خانه در ابتدای فصل بهار با پاک‌کننده‌های شیمیایی یکی از مخاطرات برای آنهاست. دیگر اینکه حیوانات خانگی هم از آسیب حساسیت فصلی بهار در امان نیستند. گرده افشانی گل‌ها، آنها را هم درگیر عطسه، خارش و لیسیدن بیش از حد می‌کند؛ حتی باز شدن پنجره‌ها به بهانه ورود هوای خوش‌بهار می‌تواند برای حیوانات خانگی ضرر داشته باشد.

حیوانات خوش‌خواب زمستانی

خواب زمستانی هم پدیده‌ای پیچیده است. دانشمندان می‌گویند، عملکرد فیزیولوژیکی حیواناتی که در زمستان به خواب می‌روند یا باسپار کنند می‌شود یا به کمتر از ۱۰ درصد از حد طبیعی کاهش می‌یابد؛ مثلاً ضربان قلب کم‌مورهای کونوله، حدود ۲۰۰ بار در دقیقه است، اما وقتی به خواب زمستانی می‌روند، به کمتر از ۱۰ بار در دقیقه می‌رسد. این حیوانات وقتی از خواب زمستانی بیدار می‌شوند، همه انرژی ذخیره‌شده خود را که در زمستان مصرف کرده‌اند، باید در فصل بهار بایزایی کنند و این اتفاق خیلی برای آنها خوشایند نیست. نکته دیگر آن است که هنگام خواب زمستانی، آنها از شکار شدن معصوم هستند؛ بی‌حرکتی، بی‌بوشدن، جلوی چشم شکارچیان ظاهر شدن و... عواملی است که جان حیوانات خوش‌خواب زمستانی را حفظ می‌کند، اما کارشناسان معتقدند به‌خصوص پستانداران کوچک، گه‌گاه بیشتر در فصل بهار شکار می‌شوند و این، یعنی این گروه از حیوانات که از بهار بیزارند.

۴

سنجاب

سنجاب همان جوته زبر و زرنگی که از درخت راست بالا می‌رود و تا بلوط و فندق می‌پسند، ورجه ورجه می‌کند. در نگاه اول، سنجاب‌ها با فصل بهار میانه خوبی دارند، اما اینگونه نیست. این جوندگان نقلاب در فصل بهار، معمولاً با کمبود غذا مواجه می‌شوند و همین موضوع آنها را از بهار متنفر می‌کند؛ البته سنجاب‌ها، انبساط‌های غذای خود را برای سیری کردن فصل بهار، پر از آذوقه می‌کنند تا دوباره تابستان فرار سرد و درخت‌ها بر از بلوط و فندق شوند، اما فراموشی، باران‌های بهاری و سبز شدن برخی از دانه‌هایی که سنجاب‌ها در خاک پنهان کرده‌اند، آسیب‌های بهارانه‌ای است که نصیب آنها می‌شود.

۵